

Сега, нѣкои хора казватъ: нѣмаме ли право да колимъ? — Имате право, но ще знаете, че и васъ ще колятъ. „Съ каквато мѣрка мѣришъ, съ такава ще ти се отмѣри“. Чудни сж хората, като мислятъ, че трѣбва да колятъ! Трѣбва да знаете, че като колите, ще ви колятъ. Това е единъ неумолимъ законъ въ природата. Ако любишъ, ще те любятъ. Ако правишъ добро, ще ти правятъ добро. Ако мразишъ, ще те мразятъ. Това е единъ законъ, една максима. Може да се провѣри този законъ.

И колко сѣмейства ставатъ нещастни, по единствената причина, че не знаятъ, какъ да благовѣствуватъ! Бащата се оженилъ, иска да има синъ или дъщеря, които на стари години да го гледатъ. Обаче, вжтрѣ въ бащата се крие юнашко сърце. Той иска да вземе ножа, да убие нѣкого, и си казва: когато Господъ спи. Хората мислятъ, че истинскиятъ Господъ спи. Онзи, истинскиятъ, Господъ никога не спи. Той всѣкога пише всичко, каквото става. Бащата влага всички тѣзи покварени мисли на своето благовѣстие въ своя новороденъ синъ, и единъ день синътъ ще стовари всичко туй върху гърба му, бащата да опита самъ своето учение. Бащата мисли да обере другитѣ, а сега синътъ му ще дойде съ сжщитѣ тѣзи идеи, да обере баща си. И бащата ще каже: „Господи, защо ми даде този синъ?“ Господъ казва: „Дадохъ ти този синъ, да опиташъ чрѣзъ него своето учение, та, ако ти харесва туй учение, прилагай го и върху другитѣ“. Сега, всички работи вървятъ добръ, докато засѣгатъ кожата на другитѣ хора. Трѣбва да знаете, обаче, че всѣки единъ законъ на Божествената справедливостъ ще засегне и нашата кожа.

„И отъ тогазъ царството Божие се благовѣстаува.“

Сега, първото нѣщо, въ което съврѣменнитѣ хора си противорѣчатъ, е слѣдующето: тѣ казватъ, че безъ насилие не може. Въпросътъ е поставенъ неправилно. Така, математически, не може да се разрѣши. Безъ насилие може, но безъ разумностъ не може, безъ Любовь не може, безъ Истина не може. Запримѣрь, гледашъ нѣкой, иска да развърже единъ вжзелъ, ржцѣтъ му постоянно тамъ на вжзела, но не може. Разгнѣви се, вземе, че скжса конеца. Защо? — Насилие,